

ויקרא פרק כד:ט-כג

וְהִיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלְהוּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לֹא מֵאִשֵּׁי יִקְוָה חֲקֵעוֹלָם: ס

וַיֵּצֵא

בְּתוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּנְצְחוּ בַּמַּחֲנֶה

וַיִּקְבַּח

בְּנֵהוּ אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית

אֶת־הַשֵּׁם

וַיִּקְלַל

בְּנֵהוּ יִשְׂרָאֵלִית

וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה

וְשֵׁם אִמּוֹ

שְׁלֹמִית בַּת־דִּבְרִי לַמְטֵה־דָן:

וַיִּנְחְהוּ בַּמִּשְׁמֶר

לְפָרֶשׁ לָהֶם

עַל־פִּי יִקּוּם: פ

וַיְדַבֵּר יְקֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

A. הוֹצֵא אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה

B. וְסִמְכוּ כָּל־הַשְּׂמֵעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ

C. וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה:

Vayikra 24:9-23

It will be for Aharon and his sons, and they must eat it in a holy place, because holy of holies it is to him from the things-burned-in-fire to G-d. A permanent statute.

He went out

the son of a woman Israelitess he being the son of a man Egyptian amidst the sons of Israel

They fought in the camp

the son of the Israelitess and the man the Israelite

He blasphemed

the son of the woman the Israelitess

the Name

and He cursed

They brought him to Mosheh and the name of his mother – Shlomit daughter of Divri belonging to the tribe Dan. They placed him in the guardhouse to have it explained for them in accordance with the mouth of HaShem.

Hashem spoke to Mosheh as follows:

- A. Bring out the curser to outside the camp
- B. All those who heard must lay their hands on his head

C. The entire assembly must pelt him.

	וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִקְלַל אֶת־לִהְיוֹ וְנִקְבַּ שְׁמֵי־יְהוָה רָגוּם יִרְגְמוּ־בּוֹ כָּל־הָעֵדָה כַּגֵּר כַּאֲזָרְחִי וְאִישׁ כִּי יַבֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם וּמִבְּהֵמַת בְּפֶשֶׁת בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָהּ וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
וְנִשְׂא חֲטָאֵי: מוֹת יוֹמָת	
בְּנִקְבוֹ שְׁמֵי יוֹמָת: מוֹת יוֹמָת:	כַּגֵּר כַּאֲזָרְחִי וְאִישׁ כִּי יַבֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם וּמִבְּהֵמַת בְּפֶשֶׁת בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָהּ
נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ:	וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ: שָׂבַר תַּחַת שִׁבְרִי, עֵינַי תַּחַת עֵינָי, שֵׁן תַּחַת שֵׁן כֵּן יִנְתֵּן בּוֹ: יִשְׁלַמְנָהּ יוֹמָת:	כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם וּמִבְּהֵמַת בְּהֵמָה וּמִבְּהֵמַת אָדָם מִשְׁפֹּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:	כַּגֵּר כַּאֲזָרְחִי יִהְיֶה לָכֶם

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
1. וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
2.
3. וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

To the Children of Israel you must speak as follows:

Each and every man, should he curse his ?e?lo-him
A blasphemer of the name of Hashem

he will carry his sin.

must certainly die

pelt, yea pelted ?by? all the assembly

like alien like citizen

when he blasphemes a Name

he must die.

A man, should he smite any human nefesh -

he must die.

The smiter of a cattle nefesh

he must pay it

nefesh for nefesh

A man, should he place a blemish in his fellow

so must be done to him.

as he did –

break for break, eye for eye. tooth for tooth

as he will place a blemish in his fellow –

so must be placed in him

One law must be for you

like alien like citizen it must be

because I am Hashem your Divinity.

Moshe spoke to the Children of Israel:

1. They took out the curser to outside the camp

ב.

ג. They pelted him with stone

and the Children of Israel did as Hashem had commanded Mosheh.

B.

כלי יקר
 כי במשה נאמר ויצא משה אל אחיו (שמות ב:יא) -
 גם אני אצא לגדף,
 במשה נאמר (שם ב:י"ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש ועשה בצנעה -
 אני אצא בתוך בני ישראל לעשות ברבים.

Keli Yakar

It could be that this is why it says *He went out*:

Since regarding Mosheh)Shemot 2:11(says *Mosheh went out to his brothers* –

I too will go out to blaspheme;

Regarding Mosheh it says *he tuned this way and that; he saw there was no man* and acted in private,
 but I will go out *amidst the Children of Israel* to act in public.

C.

הכתב והקבלה
 ואיש הישראלי – בן בעלה דשלומית מאשה אחרת,
 דכיון דאתא ההוא מצראה עלה - תוב אתפרש מנה בעלה ונטל אינתו אחרא ואוליד להאי,

HaKetav vahaKabbalah

and the Israelite man – (who was the son of Shlomit's husband via another woman,

as once that Egyptian raped her – he separated from her, and he took another wife and she bore this one

D

ויקרא רבה (וילנא) פרשת אמור פרשה לב
 ולא נמצא אחד מהם פרוץ בערוה.
 תדע לך: שהיה כן אחת היתה ופרסמה הכתוב, שנא' ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן

Vayikra Rabbah

There was not found even one among the Jews who was sexually rule-breaking.

Evidence – there was one (woman), and Scripture publicizes her, as it says *the name of his mother* . . .

E.

נצי"ב
 הזכיר הכתוב בשמה שהיתה ידועה בישראל
 והיא שגרמה ע"פ חשיבותה שיביאו אותו למשה ולעשות ע"פ עומק ד"ת,
 אבל בל"ז היו השומעים מסקלים אותו בעת שמועתם דבר מבהיל כזה,
 וכמו שמרומז במקרא הסמוך,
 אך באשר שם אמו היא שלומית בת דברי והרבתה דברים לעצור בעד השומעים ולהביאוהו לב"ד.

Netziv

Scripture mentions her by name because she was well-known within Israel

and she via her significance caused them to bring him to Mosheh and to act via the depth of Torah law,
 but otherwise, the hearers would have stoned him at the time of hearing this shocking thing
 as is hinted in the nearby verse

but since his mother's name was Shlomot bat Divri, and she spoke many words to hold back the
 listeners and to have them bring him to beit din

F.

צרוך המור

וכשאמר בכאן וינצו במחנה, אולי אמר לו: "כלה מדברותך ולך אצל נגעים וגלולי אביך, שהרגו משה בשם המפורש".
 וכששמע זה ויקוב בן האשה הישראלית את השם שהרג לאביו, כי אמר אמר איך ה' יצא ממקומו של רחמים לפקוד עון אבי
 עליו להרגו. ואז ויקוב את השם .
 ולמה חזר לומר ויקלל.
 אבל אולי כשידע שמשה הוא העושה וההורג, ויקלל ג"כ למשה, וכל זה רמז באומרו את השם בהיפוך אותיות הוא
 משה . . .

Tzror HaMor

When it says here *they fought in the camp*, perhaps the one fighting with him said: "Cease your prattling and go to your father's plagues and perversions, whom Mosheh killed with the explicit Divine Name", and when he heard this *he blasphemed, the son of the woman the Israelitess, the Name* that had killed his father, because he said: 'How could Hashem leave His place of mercy to visit the sin of my father upon him and kill him?' This he blasphemed the Name.

When he found out that Mosheh was the one who had acted and killed his father, he cursed Moshe too. This is hinted by its writing HaSHeM, which is the letters of MoSHeH reversed . . .

G.

משך חכמה

וירגמו אותו אבן – לא כתב 'וימות'

משום דהשי"ת לא הזכיר אצלו מות יומת .

והנראה, דלפי מה דאמרו חכמים בסנהדרין דף פ' ע"ב ודף ע"ח ע"ב, דבמקושש יודע היה משה שבן מיתה הוא, אבל
 במגדף לא הי' יודע שבן מיתה הוא, והוי מיתתו בלא התראה רק הוראת שעה - א"ש,
 דמקושש היה מחויב מיתה בהתראה למיתה סתם מבית דין, וכשנגמר דינו הוי בר קטלא, ואחרים שחבלו בו פטורין, לזה
 אמר מות יומת האיש בו',
 אבל כאן דלא נידון בב"ד, רק הי' דינו מהשי"ת כהרוגי מלכות,
 לכן לא כתב ביה רק ורגמו אותו כל העדה בו' ולא מות יומת, כיון דהיה בלא התראה. ודו"ק . . .

Meshekh Chokhmah

They pelted him with stone – it does not say 'and he died', because Hashem the Blessed did not mention with regard to him *He must surely die*.

What seems correct:

According to what the Sages said (Sanhedrin 80b and 78b)

that regarding the woodchopper Mosheh knew that he was liable to be executed, but regarding the blasphemer he did not know that he was liable to be executed, and his execution without being cautioned was a one-time ruling –

this makes sense,

because the woodchopper was liable to death, having been cautioned, via any beit din, and when the verdict in his case was reached – he was as-if dead, so that others who wounded him would be exempt – therefore it says regarding him *the man must surely die*,

but here, where he was not judged in a beit din, rather his verdict came from Hashem the Blessed like a king judging those-whom-the-king-can-choose-to-execute, therefore it only writes regarding him *the entire assembly must pelt him*, since there was no caution.